

РЕШЕНИЕ

№ 2364

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Мария Стоева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1219** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. М. С. от [населено място], против Решение №4573 от 29.11.2022 г. на Софийски районен съд, постановено по АН дело №6187/2022 г. по описа на СРС, НО, 15 състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №4274201, издаден от СДВП, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв. за нарушение на чл.21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДВП. В касационната жалба е изложено становище за неправилност на въззивното решение поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът твърди, че съдът неправилно не е приложил правило на чл.28 ЗАНН. Счита, че електронният фиш не се ползва с доказателствена стойност относно възприетите в него фактически положения и че не са доказани признаците от обективна страна на нарушението. На следващо място, приема, че представеният в процеса протокол е изготвен неправилно и непълно. Твърди, че в електронния фиш никъде не е посочено, че е налице управление на МПС. Навежда доводи за липса на точно посочване на мястото, където се е движило МПС. Сочи, че в производството пред районния съд не е доказано ограничението на скоростта в съответния участък да е 80 км/ч и че не е налице доказателство относно местоположението на техническото средство спрямо пътния знак. На последно място,

се навеждат доводи относно липсата на посочена дата на издаване на самия фиш като задължителен реквизит. Моли решението на СРС да бъде отменено.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, в представени по делото писмени бележки от процесуалния му представител юрисконсулт Ц. В. оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсулстско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба Серия К №4274201, издаден от СДВП, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв. за нарушение на чл.21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДВП. От събраните по делото доказателства СРС е приел за безспорно установено, че на 16.12.2020 г. в 20:09ч. в [населено място] на „Околовръстен път“ 22 с посока на движение от [улица]към [улица]е засечена скорост на движение от 125км/ч с автоматизирано техническо средство С. М2 на МПС с рег. [рег.номер на МПС] при ограничение на скоростта от 80 км/ч, въведена с пътен знак В-26. Собственик на МПС е именно жалбоподателят. Представени са доказателства, установяващи че техническото средство е било поставено и експлоатирано съобразно изискванията за това, както и че мобилната система, с която е било установено нарушението е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, и е преминала последваща периодична проверка. При така установеното СРС е приел, че нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, поради което правилно на извършителя е наложено административно наказание в законопредвидения фиксиран размер. По тези съображения, подробно мотивирани в решението, СРС е потвърдил обжалвания ЕФНГ.

Настоящият съдебен състав споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания ЕФНГ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно нарушение, за което е санкциониран настоящият жалбоподател. ЕФНГ е законосъобразно издаден и правилно е потвърден по изложените от СРС подробни мотиви.

Съгласно разпоредбата на чл.188, ал.1 ЗДВП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В производството пред СРС безспорно е установено, че касаторът е собственик на МПС, с което е извършено

процесното нарушение. Същият не е посочил друго лице, на което да е предоставил управлението му. Това е достатъчно, за да се приеме, че правилно именно той е санкциониран за това нарушение.

В касационната жалба се навеждат твърдения за липса на описание на самото нарушение, което според касатора представлява съществено нарушение, неотчетено от въззивния съд. Правилно в решението на районния съд се приема, че са налице всички реквизити на електронния фиш по чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП. В електронния фиш са посочени мястото на нарушението, посоката на движение, процесният автомобил, разрешената скорост, скоростта на движение на МПС, автоматизираното техническо средство, с което е установено нарушението и извършителят, което дава в достатъчна степен яснота за жалбоподателя, за това къде точно е констатираното описаното в електронния фиш, административно нарушение, средството, с което е установено и МПС, с което е извършено. Ето защо настоящата съдебна инстанция приема направените твърдения за изцяло неоснователни. Неоснователен е и доводът на касатора относно липсата на посочена дата на издаване на електронния фиш. В нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП са предвидени данните, които е необходимо да съдържа всеки електронен фиш. Като задължителен реквизит е предвидена датата на извършване на нарушението, а не датата на издаване на електронния фиш. С оглед на това непосочването на дата на издаване на електронния фиш, след като се установи, че притежава задължителния реквизит дата на извършване на нарушението – 16.12.2020 г., не представлява порок при издаването му.

Съдът преценява валидността на електронния фиш, респ. неговата доказателствена стойност съобразно всички факти и обстоятелства по делото. С оглед на това СРС е взел предвид приложения по делото протокол по чл.10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. при постановяване на решението си. В същия е обозначен началният час на работа – 19:00, крайният час – 21:00, както следва от правилата на подзаконовия нормативен акт. Също така са записани номерът на първото статично изображение и номерът на последното

статично изображение. В конкретния документ не са маркирани началото и края на контролирания участък, като в случая режима на измерване е бил стационарен, както е посочено в протокола. Правилото на чл.10, ал.2 от Наредба №8121з-532 урежда случаите, при които контролът е осъществяван във време на движение с мобилно АТТС, като при такова положение е необходимо да се отбелязват началото и края на контролирания участък. Съобразно това се прави извод, че при осъществен контрол в стационарен режим не е предвидено задължение за посочване на твърдяните обстоятелства. Ето защо съдът приема за неоснователни наведените доводи относно липсата на установени елементи от обективна страна на нарушението, като приема за правилен извода на районния съд за безспорно установено нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал.1 ЗДвП.

Неоснователно се явява и възражението, свързано с представената снимка от разположението на АТСС по чл.10, ал.3 от Наредба №8121з-532/2015 г. Въпросната разпоредба изисква съпровождане на протокола за използване на АТСС със снимка от разположението на уреда, каквато в случая е приложена по делото, без да въвежда конкретни изисквания към същата.

Относно наведените доводи за липса на обхват на заснемане на автоматизираното техническо средство поради непосочването му в протокола в чл.10 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г., съдът приема същите за неоснователни като аргумент за

това се извлича от чл.10 от Наредбата. В разпоредбата е регламентирано, че за всяко използване

на мобилно АТТС за контрол се попълва протокол съгласно приложението. От посоченото се прави извод на нормативно установено съдържание на протокола, което трябва да се попълва според правилата за всеки конкретен случай. В процесния казус протоколът е попълнен валидно, съобразно начина на използване на АТТС, като липсата на отбелязани начало и край на контролирания участък не следва да се кредитира като пропуск съобразно горепосочените аргументи.

Видно от приетата по делото снимка на автомобила на жалбоподателя, мястото на разположение на АТТС при осъществяване на контрола е в следните координати N42.646588, E23300223. Съгласно информация, която е свободно достъпна в интернет (G. E., G. Карти) настоящият съдебен състав приема, че точката с посочените координати попада в обхвата на „Околовръстен път“ 22, където е въведено ограничение на скоростта от 80 км/ч с пътен знак „В-26“. Ето защо наведените твърдения в касационната

жалба, свързани с мястото на нарушението, са неоснователни.

Настоящият съдебен състав намира, че правилно въззивният съд е приел, че в процесния случай правилото на чл. 28 ЗАНН е неприложимо. За да се квалифицира едно нарушение като маловажен случай, е необходимо да са налице предвидените в §1, т.4 от ДП на ЗАНН предпоставки. В конкретния случай не са ангажирани доказателства, които да обуславят по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за правилни фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалвания ЕФНГ.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФНГ следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника се дължат разноски в производството на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4573 от 29.11.2022 г. на Софийски районен съд, постановено по АН дело №6187/2022 г. по описа на СРС, НО, 15 състав, с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №4274201, издаден от СДВП, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата на К. М. С. от [населено място] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв. за нарушение на чл.21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДВП.

ОСЪЖДА К. М. С. от [населено място] да заплати на СДВР деловодни разноски за

юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.